

A közös klíma- és energiapolitika következményeként bekövetkezett energiakrízis: a termelő energiakapacitások szűkössége, a szén-, az olaj- és gázárak együttes emelkedése, az energiakereskedelem szélsőséges kilengései együttesen jelzik, hogy így nem mehet tovább. Ezt ma már sokan belátják, de a háttérben meghúzódó igazi okot mégsem merik kimondani. Egyszerűen be kell fejezni a klímavédelem keretében a biztonságos energiaellátási rendszerek tönkretételét, a megújuló energiákat a helyükön kell értékelni, és a biztonságos energiaellátási technológiákat rehabilitálni kell. Miközben a szakemberek számára a krízishelyzetből való visszaút teljesen világos, az ENSZ-klímacsúcson nyugati arroganciával a fejlődő országokat is a klímavédelmi zsákutcába akarják kényszeríteni. Erről szól Róbert Hefner alábbi cikke. A szerző itt-ott keményen fogalmaz, de hát a helyzet kezd kritikussá válni. Mint ahogy előző cikkünkben írtuk, Európa nyugati része csak abban reménykedhet, hogy az idei tél nem lesz túlságosan kemény. A jelenlegi politikai elit azonban alkalmatlan az irányváltás végrehajtására, amire a cikk szerzője is utal írásának a végén.

A COP26 lényege: Nyugati arrogancia

Küldte: [Chris Frey](#) | 2021. november 19. | [Energia](#), [klíma](#) | [2](#) |

Robert Hefner

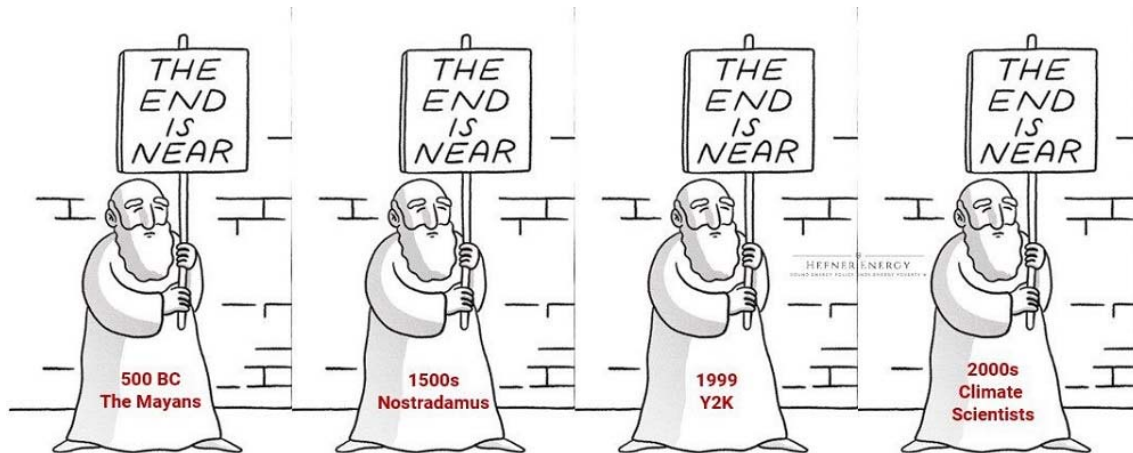
Ma reggel arra ébredtem, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezete **egzisztenciális hibát** követett el, az afrikai országokat mélyen megsértette. Írtam egy cikket „Nyugati arrogancia” címmel, amit nem hallgatok el, de még én sem fogtam fel, hogy a Nyugat milyen arrogáns valójában.

Ez undorító és helytelen. A szegénységben élő afrikai népeket arra rávenni, hogy az éghajlati célok aláírása javítja az életüket, nem más, mint malthusianizmus. Ahogy Dr. Scott Tinker tanítja, **az energia nem szünteti meg a szegénységet, de a szegénységet nem lehet megszüntetni energia nélkül.** Az afrikaiak legjobb döntése, ha fosszilis tüzelőanyagokat hasznosítanak, és kiemelik népeiket a szegénységből.

Nigéria alelnöke a héten ezt írta a *Foreign Affairsben* a klímavédelmi örületről: miért pusztítaná el Afrikát a fosszilis tüzelőanyag-befektetések betiltása. Uganda elnöke pedig így fogalmazott a *Wall Street Journalban* (WSJ) megjelent cikkében: "Afrika nem áldozhatja fel jövőbeli jólétét a nyugati éghajlati célokért."

Több mint elítélendő állítás, hogy az afrikai országokat a kihalás fenyegeti, ha nem támaszkodnak az állandóan változó, időszakos szél- és napenergiára. Ez nyilvánvaló hazugság, amit még az ENSZ IPCC és a FAO sem állít.

Úgy tűnik, a propaganda-bürokraták váltották fel a tudósokat. A világ végét vizionálják.

A világ vezetői két hétig Glasgow-ban tartózkodtak a COP26-on, hogy nyugati arroganciájukat gyakorolják a világ többi részével szemben, anélkül, hogy arra az egymilliárd emberre gondolnának, akik ma is energiaszegénységben élnek.

Ezek az emberek arra kényszerülnek, hogy otthonukban fával és trágyával főzzenek, ami beltéri levegőszennyezéshez vezet, és emiatt évente körülbelül 4 millió ember hal meg. Ez a világ leghalálosabb környezeti problémája – évente 2667 %-kal több halálessel jár, mint a klímaváltozás.

Ezek az országok is rendeznek már különböző szintű tanácskozásokat, amelyek egyikén, az ugandai elnök kísértetiesen hasonló nyilatkozatot tett, miszerint "Afrika nem áldozhatja fel jövőbeli jólétét a nyugati éghajlati célokért", a G24-ek miniszterei által megfogalmazott nettó nulla kibocsátási célt pedig „antikvitásnak” minősítette. Ebben teljesen igaza van, hiszen a klímavédelem többet foglalkozik (a szén-dioxid) molekulákkal, mint az emberekkel.

Bizony meglepődünk, amikor megtudjuk, hogy az érdekelt felek millióinak képviselőit az ENSZ a fenntartható fejlődéssel kapcsolatban megfogalmazott legfontosabb céljai között a klímaváltozás megállítása a 13.

Minden esetre a **félelemkeltésre épülő propaganda** annyira hatásos volt, hogy a fiatalok 56%-a mára úgy gondolja, hogy az emberiség a klímaváltozás miatt kudarcra van ítélve. Egy tíz országban 10 000 ember bevonásával készült nagyszabású tanulmány szerint a 16-25 évesek 45%-a nyilatkozott úgy, hogy az éghajlattal kapcsolatos félelmek és aggodalmak befolyásolták mindennapi életüket és normális működési képességüket.

Az éghajlatváltozással foglalkozó vezetők célja a fiatalok halálra rémisztése, és ezzel mentális egészségügyi problémák kiváltása, hogy érdeklődésüket az éghajlatvédelmi ügyek felé fordítsák?

Az „egzisztenciális” szót általában az éghajlatváltozás leírásával kapcsolatban használják, mely jelző különösen az emberi létre vonatkozik. A Vox ezt írja: „Ennek a kifejezésnek van egy standard jelentése, amely az emberiség kiirtásával kapcsolatos. A civilizáció felborul, az éhínségek és a természeti katasztrófák pedig kiirtják a túlélőket. A csótányok fogják uralni a földet – vagy talán mégsem, mert a tömeges kipusztulás rájuk is érvényes.” **Elizabeth Warren**

USA-elnökjelölt, aki a 2020-as elnökválasztáshoz képest győztes akar lenni, azt mondta, hogy „a klímaváltozás egzisztenciális veszély. Ez fenyegetés minden életre ezen a bolygón.”

Ahelyett, hogy leírta volna, mi az éghajlatváltozás, a *The Economist* azt fogalmazza meg, hogy mi nem az éghajlatváltozás. „Nem a világ vége. Az emberiség nem áll a kihalás szélén. Maga a bolygó nincs veszélyben.”

A klímavédők a mai szünetek teljes figyelmen kívül hagyásával a holnap lehetséges (vizionált) szünetének megoldásán dolgoznak. A gazdag nemzetek értékeit olyan kultúrák számára akarják előírni, amelyeknek más prioritásaik vannak, például a szegénység felszámolása, és amelyek egyáltalán nem képviselnek a gazdagokéval azonos értékeket. Így például az éghajlatváltozás elleni küzdelem finanszírozását ma olyan ügyöségeken keresztül kezelik, amelyek a nemek közötti egyenlőséget és a gazdag nemzetek egyéb kiváltságait [követelik meg](#).

Az olyan klímavezérek, mint **Al Gore**, fegyverként használják a félelemkeltést, a bizonytalanság és a kétségek előidézését. Annak érdekében, hogy híveket nyerjen a klíma ügyének, Gore-t idézik: „[Félelmet kell](#) keltenünk”. Ami még rosszabb, hogy olyan szélsőségesen ábrázolják a problémát a klímaharcosok egyre növekvő seregének meggyőzésére, hogy még a terrorizmus alkalmazása is indokolt a cél elérésének eszközeként.

Az Egyesült Államokban a *The New Yorker* platformot adott egy terroristának – [Andreas Malmnak](#), aki egy könyvet adott ki "Hogyan robbantsunk fel egy csővezeték" címmel. A szerző ezzel újragondolja az éghajlati mozgalomnak az erőszakmentességben rejlő gyökereit. Arra a kérdésre, hogy tervez-e terrorcselekményt, Malm azt válaszolta: "Ha terveznék valamit, nem mondanám el". A Facebook és a Twitter is platformként használta Malm erőszakra és pusztításra való felhívásait, és az Amazon népszerűsíti és értékesíti a könyvét.

A vezető klímavédők, például Biden klímanácsadójának, John Kerrynek a hallgatása bizony fűlsüketítő. És ne feledjük, hogy szeptember 31-én Biden Tracy Stone-Manninget nevezte ki a Földgazdálkodási Hivatal igazgatójává, és a Kongresszus helybenhagyta, annak ellenére, hogy bizonyítékok voltak arra vonatkozóan, hogy részt vett az ökoterrorizmusban, és eskü alatt [hazudott](#). A kollektív képmutatás visszataszító.

A valódi klímapolitika egészen másképpen néz ki. Igyekszik enyhíteni az emberek szenvedéseit, és javítani az emberek helyzetén. Az Egyesült Királyság újraindítja a széntüzelésű erőműveket, hogy égve maradjon a villany Glasgow-ban. Az európai energiaköltségek rekordszintre emelkednek, ezért a világ vezetői jobban tennék, ha azokra az energiaszakértőkre hallgatnának, akik megjósolták a globális energiaválságot, nem pedig azokra, akik azt okozták. Olyan állam- és kormányfőkre van szükségünk, akik nem hajlandók egy gombnyomással népszerűsítő túlzásokhoz folyamodni, amelyek azzal a kockázattal járnak, hogy az embereket végül teljesen kikapcsolják. Ami még fontosabb, olyan vezetőkre van szükségünk, akik elsőbbséget adnak az embereknek a molekulákkal szemben.

Ez a cikk először a Hefner.Energy hírleveleként jelent meg, és engedély alapján, a dátumhoz igazodva kis módosítással itt is közzétesszük.

Link: <https://cornwallalliance.org/2021/11/western-arrogance-the-essence-of-cop26/>

Fordította [Christian Freuer](#) az EIKE számára

A témakörhöz kapcsolódva utóiratként talán érdemes hozzáfűzni, hogy közben itt járt **Michael Schellenberger** mint „megtért” volt klímavédő Magyarországon az Apokalipszis Soha című könyvének bemutatóján. Előadást is tartott az MCC Klímapolitikai Intézetében, és riport is készült vele, amelyet érdemes elolvasni.¹ E riport befejező mondata: „De ellene kell állnunk az új vallásnak, az apokaliptikus környezetvédő vallásnak, mert az veszélyezteti a mentális egészségünket, az emberi szolidaritást és az emberi boldogulást.” A fentiekhez hasonló komoly kritikát tartalmaz az előadás és a riport is a klímavédelemmel kapcsolatban, de rendkívül érdekes, hogy nem jut el sem ő, sem az említett intézet a klímarealizmusig, azaz annak **a tudományos álláspontnak elismeréséig, hogy a szén-dioxid nem okozza és nem okozhatja a globális hőmérsékletváltozást.**

(Petz Ernő, 2021. 11. 22.)

---

¹ <https://neokohn.hu/2021/11/21/a-klimaaktivizmus-egy-apokaliptikus-vallas-michael-shellenberger-a-neokohnnak/>